

ЛЕНІНЕЦЬ

ОРГАН ВАСИЛІВСЬКОГО РК КП(б)У ТА РАЙОННОЇ РАДИ
ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ, ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

№ 36 (3108)

НЕДІЛЯ

4

ТРАВНЯ

1952 р.

Ціна 10 коп.

ЗАВТРА—ДЕНЬ БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПРЕСИ

Преса повинна рости не днями,
а годинами,—це найгостріша і най-
сильніша зброя нашої партії.

Й. В. СТАЛІН.

ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО

Радісно зустріла столиця нашої Батьківщини—Москва міжнародне свято трудящих.

В урочисто-святковому вбранні Красна Площа. На трибунах—члени ЦК ВКП(б), депутати Верховної Ради СРСР і Верховних Рад Союзних Республік, міністри, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, лауреати Сталінських премій, передові люди промисловості, будов і транспорту, науки, техніки, культури, майстри соціалістичного землеробства, генерали адміралі і офіцери, а також іноземні гості.

На самій площі і прилеглих до неї вулицях вишикувались готові до параду війська.

Погляди присутніх звернуті до ленінського Мавзолею. По площі лунає грім оплесків. На трибуну Мавзолею піднімається товариш Й. В. Сталін, товариші В. М. Молотов, Г. М. Маленков, Л. П. Берія, К. Є. Ворошилов, А. І. Микоян, М. О. Булганін, Л. М. Каганович, А. А. Андреев, М. С. Хрущов, О. М. Косигін, М. М. Шверник, М. А. Сулов, П. К. Пономаренко, М. Ф. Шкірятов.

Товариш Сталін тепло і сердечно вітає присутніх на площі. Довго не стихає захоплена овація на честь товариша Сталіна, на честь керівників партії і уряду.

10 годин ранку. З Спаських воріт Кремля виїжджає Маршал Радянського Союзу Л. О. Говоров, який приймає парад. Після прийняття рапорту від командуючого парадом генерал-полковника П. А. Артем'єва і об'їзду військ, він піднімається на трибуну Мавзолею і звертається з промовою до воїнів Радянської Армії, до трудящих нашої країни, до зарубіжних гостей.

Після подачі команд починається парад. Урочистий марш відкривають слухачі військових академій. Над площею показались могутні повітряні

кораблі. З величезною швидкістю проносяться реактивні винищувачі.

Парад триває. Колону військових моряків змінюють курсанти Московського Червонопрапорного піхотного училища, прикордонники. Потім появляються найбільш юні учасники параду—суворовці і нахімовці. Через площу проходить кіннота, піхотинці роблять свій марш на машинах.

На площу вступають частини сталінської артилерії. Повз трибуни проходять знамениті «котяші», грізні самохідні гармати, важкі танки «ІС».

Парад закінчено. Він ще раз ваочно продемонстрував могутню силу великої радянської держави—оплоту миру в усьому світі.

Демонстрацію трудящих відкриває колона знатних москвичів, які супроводжують прапор Московської Ради.

Появляються піонери. Від колон відділяється учениця першого класу 612-ї середньої школи Віра Кондакова. Вона збігає на трибуну мавзолею, підходить до Йосифа Віссаріоновича Сталіна і під захоплені оплески всіх присутніх підносить йому букет квітів.

По площі проходять демонстранти всіх районів столиці.

Над їх колонами—любовно прикрашені квітами портрети В. І. Леніна, Й. В. Сталіна, керівників партії і уряду. Вся площа від краю до краю виблискує, переливається яскравими барвами травневого свята.

—Під прапором Леніна, під проводом Сталіна—вперед, до перемоги комунізму!

Ці слова Заклику Центрального Комітету ВКП(б) накреслені на багатьох транспарантах і плакатах, які несуть демонстранти.

Мальовничі панно і плакати розповідають про успіхи, здо-

буті трудящими Радянського Союзу за минулий рік.

Почуття, що сповнюють серця всіх радянських людей демонструють висловлюють у вітальних вигуках, якими невинно оголошується широка площа.

—Слава партії Леніна—Сталіна!

—Хай живе товариш Сталін!

—Товаришеві Сталіну—ура!

Тисячі людей виголошують слова глибокої подяки героїчній партії Комуністів, Радянському урядові, товаришеві Сталіну за батьківське піклування про благо і щастя народу.

6 годин тривав святковий похід москвичів. Понад мільйон чоловік взяли участь у демонстрації.

О 10 годині вечора на ознаменування 1 Травня в Москві проведено салют 20 артилерійськими залпами.

Військові паради і святкові демонстрації трудящих відбулися також у Ленінграді, Києві, Мінську, Тбілісі, Ризі, Таліні, Кишиневі, Ташкенті, Ашхабаді і інших містах країни. В обстановці великого патріотичного піднесення святкували Перше Травня трудящі Таші-Таші, Нової Каховки, будівники Волго-Донського каналу, Сталінградської ГЕС.

Разом з усім радянським народом урочисто відзначили першотравневе свято труді вихи колгоспних полів.

Святкування 1 Травня перетворилось по всій країні в могутню демонстрацію незламної морально-політичної єдності трудящих нашої Батьківщини, їх найглибшої любові і відданості партії більшовиків, Радянському урядові, великому Сталіну, їх беззавітної рішучості зміцнювати справу миру, спрямувати всі свої сили, всю творчу енергію на досягнення нових перемог у комуністичному будівництві.

(ТАРС).



В. І. Ленін, Й. В. Сталін і В. М. Молотов в редакції «Правди» у 1917 році.

З картини художника П. Васильєва.

СВЯТО БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПРЕСИ

5 травня цього року минає сорок років з дня виходу в світ першого номера масової більшовицької газети «Правда», створеної на основі вказівки В. І. Леніна, з ініціативи і під безпосереднім керівництвом товариша Й. В. Сталіна.

Народження газети «Правда» стало справжнім святом для робітничого класу і всіх трудящих нашої країни. День виходу першого номера «Правди»—5 травня 1912 року—став святом більшовицької преси. «Правда» виховала ціле покоління революційного пролетаріату, яке під керівництвом партії Леніна—Сталіна побідоносно здійснило Велику Жовтневу соціалістичну революцію.

З перших днів свого існування більшовицька преса незмінно є могутньою зброєю комуністичної партії, колективним пропагандистом, агітатором і організатором мас на всіх етапах боротьби за перемогу великої справи Леніна—Сталіна.

Більшовицька преса бере активну участь у боротьбі радянського народу за перетворення в життя великого сталінського плану побудови колективізму в нашій країні, допомагає успішному здійсненню великих будов колективізму на Волві і Дону, на Дніпрі і Аму-Дар'ї, досягненню все нових успіхів у всіх ділянках колективного будівництва.

Величезний тираж газети становить

близько 40 мільйонів примірників. Крім того, виходить понад 1400 журналів.

Більшовицька партія створила всі умови для розквіту преси мовами всіх народів нашої країни. Одним з славних бойових загонів більшовицької преси є преса Радянської України. В республіці виходить 1190 газет, в тому числі близько 800 міських і районних. Загальний разовий тираж всіх газет України становить близько 5 мільйонів примірників.

На досвіді і бойових традиціях більшовицької преси вчитися справи організації має і будівництво нового життя, справи пропаганди революційних ідей Маркса—Енгельса—Леніна—Сталіна преса країни народної демократії, робітничая преса всього світу.

Великі і відповідальні завдання стоять перед радянською пресою. Газети повинні день у день роз'яснювати на своїх сторінках трудящим політику комуністичної партії і радянського уряду, систематично пропагувати передовий досвід новаторів промисловості і сільського господарства, чимраз ширше і глибше висвітлювати всенародне соціалістичне змагання.

У великій боротьбі радянського народу за перетворення в життя сталінського плану будівництва колективізму більшовицька преса з честю виконує завдання, поставлені перед нею партією і товаришем Сталіном.

Першотравневі торжества в столиці Радянської України

З почуттям величезної гордості за свою Радянську Батьківщину, безмежної любові і відданості своєму великому вождю і вчителю товаришеві Сталіну зустріли свято весни і миру трудящі столиці Радянської України.

О 10 годині ранку на урядову трибуну піднімаються керівники КП(б) України і уряду Української РСР тт. Л. Г. Мельников, Д. С. Коротченко, М. С. Гречуха, О. І. Кириченко, І. Д. Назаренко, Л. М. Корнієць, І. С. Сенін, Г. Є. Гришко, О. А. Гриза і інші.

Командуючий військами Київського військового округу гвардії генерал-полковник А. А. Гречко об'їжджає війська, що вишикувались для параду і поздоровляє їх з міжнародним

святом трудящих—днем Першого Травня.

Починається парад військ. Києви і числені гості палко аплодують рідній Радянській Армії, яку зростила велика партія Леніна—Сталіна і яка надійно стоїть на варті миру і безпеки нашої Батьківщини.

Після параду військ Київського гарнізону почалася демонстрація. Святковий похід трудящих відкрила колона прапороносців підприємств і установ Києва.

Демонстранти несуть обв'язані червоним бархатом величезні портрети В. І. Леніна і Й. В. Сталіна, членів Політбюро ЦК ВКП(б), портрети керівників братніх компартій, громадських діячів і видатних борців за мир зарубіжних країн.

—Хай живе прапороносець миру великий Сталін!—з усіх кінців лунають вигуки на честь любимого вождя.

Святкова демонстрація трудящих Києва була виявом незламної морально-політичної єдності і монолітної згуртованості українського народу навколо більшовицької партії, його безмежної любові і відданості великому вождю і вчителю товаришеві Й. В. Сталіну, його рішучості зміцнювати могутність соціалістичної Вітчизни—оплоту миру і безпеки народів.

У святковому поході взяли участь близько 400 тисяч киян.

Багатолюдні демонстрації відбулися також в усіх містах і селах Радянської України.

(РАТАУ).

ПЕРША СЕРЕД РІВНИХ



Великий російський народ

Подивіться на карту світу. Величезні простори на сході Європи і на півночі Азії, наче гігантський сляк, пофарбовані в червоний колір—колір боротьби і життя. Це—наша Батьківщина—Союз Радянських Соціалістичних Республік.

У багатонаціональній дружній, братерській сім'ї народів СРСР, створеній великими вождями Ленінінм і Сталінінм, провідне місце належить першій серед рівних, найбільшій і наймогутнішій—Російській Радянській Федеративній Соціалістичній Республіці.

Російський народ—провідна нація серед народів СРСР. З двох сот мільйонів чоловік населення нашої країни понад 109 мільйонів проживає в РРФСР, у тому числі—понад 80 мільйонів росіян. Російський народ живе по-братерському, в тісній єдності і співдружності з народами 15 інших союзних республік СРСР, з усіма національностями і народностями, що населяють Російську Федерацію. До складу РРФСР входять 12 автономних радянських соціалістичних республік і 10 національних округів, народи яких тільки при радянській владі дістали можливість будувати своє життя, свою економіку, свій побут, свою культуру—соціалістичну змістом, національну форму.

РРФСР перша серед рівних тому, що великий російський народ—найбільш видатна нація серед націй, які населяють нашу країну.

Росія—батьківщина ленінізму. Російський народ, запалований партією більшовиків, великою партією Леніна—Сталіна, першим підняв прапор Жовтневої революції, згуртував і повів за собою народи колишньої царської Росії на боротьбу за владу Рад, за соціалізм.

Російський народ йшов першим в індустріалізації країни і колективізації сільського господарства. Великий Сталін палко дякував російському народові за героїзм, виявлений у Великій Вітчизняній війні, за його ясний розум, безстрашність і терпіння.

Великий російський народ у післявоєнні роки проявив величезний трудовий героїзм. Дostroково виконавши плани післявоєнної сталінської п'ятирічки, він подав всебічну допомогу трудящим всіх братніх радянських республік у відбудові і дальшому розвитку народного господарства і культури, у піднесенні матеріального добробуту всього населення СРСР.

Російський народ своїм прикладом у боротьбі і творенні нового життя запалює всі народи СРСР на самовіддану працю, вказує їм шлях і впевнено веде вперед до комунізму.

Житниця країни соціалізму

Велика Жовтнева соціалістична революція здійснила споконвічні сподівання трудового селянства. Понад 150 мільйонів десятин землі, якими володіли поміщики і буржуазія, цар і монастирі, перейшли до рук селян Радянської Росії.

Але земля, сама земля без машин, добрив і агрономічної науки, ще не могла принести селянинові-біднякові і середнякові визволення від куркульської кабали, від злиднів і темноти.

Партія більшовиків повела селян по новому колгоспному шляху, по шляху, вказаному Ленінінм і Сталінінм, по шляху заможного і щасливого життя. Колективізація допомогла селянству пересісти з дерев'яної сохи на трактор. Завдяки колективізації докорінно зміни-

лись характер і структура сільського господарства Російської Федерації. Якщо до революції тут сіяли переважно жито, то тепер провідною культурою стала пшениця. Розширились площі посівів цукрових буряків, льону, кукурудзи, гречки, рису.

Перед Великою Вітчизняною війною РРФСР збирала 60 процентів усіх зернових культур в країні. В зв'язку з цим, як вказував товариш Сталін на XVIII з'їзді партії, база товарного зерна перемістилась з України, яка вважалась раніше житницею нашої країни, на північ і схід, тобто в РРФСР.

Колгоспи і радгоспи досягли великих успіхів у своєму розвитку тільки завдяки допомозі з боку держави тракторами, машинами, кредитами, доб-

ривами. В минулому році понад дві третини всіх польових робіт у колгоспах проводили МТС. При цьому вся оранка і три чверті сівби були механізовані.

Успіхи, досягнуті в ріллінітві, забезпечили бурхливий розвиток поголів'я і підвищення продуктивності громадського тваринництва у колгоспах і радгоспах. Лише протягом минулого року колгоспи РРФСР добились приросту великої рогатої худоби на 10 проц., свиней—на 25 проц., овець і кіз—на 16 проц. і птиці—більш як у півтора раза.

Зростання громадського багатства колгоспів забезпечило неухильне підвищення заможності колгоспників, культури колгоспного села.

Не злічити багатств землі Російської

Російська Федерація—найбільша республіка СРСР і за своєю територією. Площа її—17 мільйонів квадратних кілометрів—понад 75 процентів усієї площі СРСР. Вона вдвічі більша від США і в 70 разів—від Великобританії! Швидше ніж пролітає гарматний снаряд обертається земля навколо своєї осі, аземна куля цілих 10 годин, щоб територія РРФСР пройшла під сонцем.

Береги РРФСР омивають 12 морів і три океани. По її просторах течуть найбільші ріки: Волга, Об, Єнісей, Лена, Амур. За запасами гідроенергії вона—перша країна в світі. В морях,

ріках і озерах—незліченні рибні багатства.

Величезні простори півночі РРФСР на карті пофарбовані в зелений колір. Це—лісові масиви, що розкинулись на тисячі кілометрів. Тут зосереджено більше третини лісових багатств світу: сотні деревних порід—від карликової берези, яка вкриває обледенілі скелі Кольського півострова, до пальм і цитрусових, вічно зелених порід у субтропіках Кавказу.

Незліченні багатства землі Російської. Але воістину казкові скарби знаходяться в її надрах—на Уралі і в Кузбасі, в Хібінах і Підмосков'ї, в Печорському басейні і на Дале-

кому Сході. За розвіданими запасами кам'яного вугілля наша країна займає друге місце в світі, 90 процентів його зосереджено в РРФСР. В одному лише Кузбасі—450 мільярдів тонн вугілля. В СРСР більше половини всіх світових запасів залізної руди, з яких 80 процентів знаходиться в РРФСР. У межах Російської Федерації зосереджено близько 95 процентів запасів торфу і 50 процентів загальносоюзних запасів нафти. Тут знаходяться найбільші поклади золота і платини, кольорових і рідкісних металів, будівельних матеріалів і цінних мінералів, які йдуть на виготовлення добрив.

Русь вже не та і росіяни не ті

Тепер у Російській Федерації налічується 119 тисяч початкових, семирічних і середніх шкіл, в яких навчається 20,6 мільйона чоловік. У 7 разів зросла кількість вищих учбових закладів. В 1914 році їх було 71, а тепер 502, з 697 тисячами студентів.

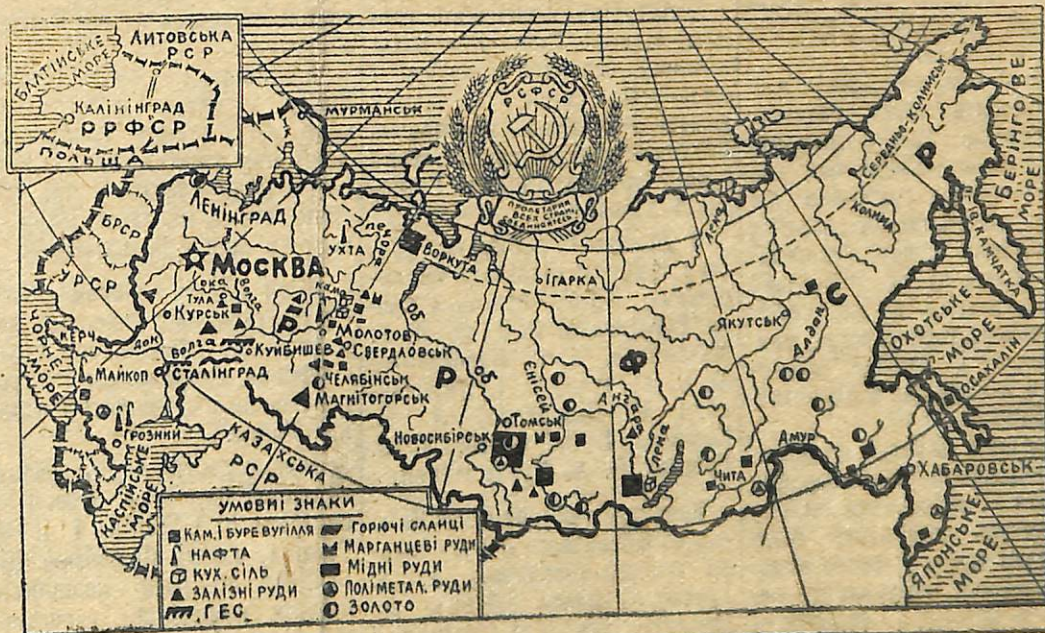
Не менш бурхливими темпами зростає і сітка культурно-освітніх закладів. Тут налічується 21 тисяча лише сіль-

ських і колгоспних клубів, понад 12 тисяч бібліотек. У РРФСР видається величезна кількість книг. За роки радянської влади багатомільйонними тиражами вийшли твори Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна.

Повсякденне піклування більшовицької партії, Радянського уряду і особисто товариша Сталіна про виховання нашого народу в дусі комунізму, всевітньо-історичні перетворення, що відбулися в СРСР, визначи-

ли і той глибокий процес оновлення людей, який за роки радянської влади відбувся в країні.

І саме тому сьогодні ще яскравіше і значніше звучать слова, сказані А. О. Ждановим у 1946 році: «Ми вже не ті росіяни, якими були до 1917 року, і Русь у нас вже не та, і характер у нас не той. Ми змінилися і зросли разом з тими величезними перетвореннями, які докорінно змінили обличчя нашої країни».



Республіка передової індустрії

Виконуючи план сталінської п'ятирічки, радянський народ мавши як за 13 років провідність у 50—100 разів відстань, яка відділяла по рівню промислового розвитку Європу від передових країн світу. Для такого стрибка потрібно було майже 200 літ. За роки передвоєнних п'ятирічок Російська Федерація стала країною високорозвиненої промисловості. В 1940 році валова продукція великої промисловості РРФСР у 12 разів перевищувала рівень 1913 року. Тут випускалось понад 65 процентів усієї промислової продукції СРСР.

Глибоко змінився і характер промислового виробництва. Дореволюційна Росія ввозила з-за кордону буквально все—від металургіальних верстатів до побутових ламп. Тепер же підприємства Російської Федерації виготовляють трактори і автомобілі, комбайни і літаки, небували в світі парові турбіни і гідроагрегатори, кораблі і гігантські електричні стани, радіоприймачі, телевізори, а також велику кількість іншої продукції.

Невпізнанно змінилося обличчя країни. До революції промисловість Росії зосереджувалась у центрі—навколо Москви і Петербурга. Нескінченні простори Південного Сходу, Сходу, Півночі являли собою глухі місця, де, за визначенням В. І. Леніна, панувала напівдикість і сириння дикість. За роки радянської влади промисловість досягла високого розвитку в усіх кінцях Російської Федерації. В Заволжі створено друге Баку, на берегах Північного морського узбережжя видобувається вугілля і нафта, справжньою кузницею країни став старий Урал, найбільшою будівельною кочегаркою—Кузбас. Далеко на сході, на березі Амура, виникло місто юності—Комсомольськ. Лише за останні 8—9 років понад 70 нових міст з'явилося на карті РРФСР.

Вся Російська Федерація—виринтування новобудов. Коли ми могли підняти так високо, щоб звідти можна було побачити всю країну,—ми побачили, як, переборюючи морські і хуртовини, будівельники споруджують Куйбишевську і Ставінградську гідроелектростанції, ладають гігантський канал, який з цієї весни з'єднає великі російські ріки Волгу і Дон, як створюються нові міста.

Редактор І. МДА